

ærede Folkethingmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) allerede har udviklet. Ministeriet har idetmindste ikke bemærket nogen Trang til en saadan Bestemmelse, og der er kun et eneste Tilfælde af den Natur forelagt det til Afgjorelse. Den omhandlede Bestemmelse i Skoleanordningen af 1814 maa i det Hele ansees som hensigtsmæssig; skulde der møde et enkelt Tilfælde, hvor der kunde være Anledning til at undtage et Barn fra de 2 Dages maanedlige Skolegang, som omhandles i denne Bestemmelse, saa skulde jeg mene, at Skoledirectionen var bemyndiget til at dispensere et Barn, der var i et saadant Tilfælde, fra at efterkomme Anordningens Bestemmelse. Jeg antager, at Skoledirectionen efter Forordningens § 18 har Bemyndigelse dertil, og forøvrigt vilde Ministeriet ikke nægte sit Samtykke til, at et Barn, der var prøvet og havde de befalede Kundskaber, aldeles fritoges fra Skolegang.

Foruden at den omhandlede Bestemmelse i og for sig selv er hensigtsmæssig, forekommer det mig heller ikke, at den har været synderlig bebyrdende for Almuen. Der er jo kun Tale om 2 Dages maanedlig Skolegang, og det kan dog vel ikke ansees for at være i høj Grad bebyrdende.

Den omhandlede Bestemmelse indeholder derhos ogsaa en Opfordring for Almuen til at fremme Barnets Confirmation. Vel maa jeg ansee enhver Tvang til Confirmation for forkastelig (Hør!), og der er heller ikke i den bestaaende Lovgivning nogen Bestemmelse, der hjemler Tvang til Confirmation. Resolutionen af 2den December 1812 hjemler rigtignok Tvangsundervisning i Straffeanstalterne, men det er en Bestemmelse, som i en Række af Aar ikke har været anvendt, og som Ministeriet heller ikke kunde finde sig besejret til at bringe til Anvendelse; men, om den omhandlede Bestemmelse endogsaa i og for sig selv kunde have

noget Skin af Tvang, saa er det dog en saalempelig Tvang, at den ikke kan misbilliges.

Det er allerede af den foregaaende ærede Taler fremhævet, at, da en Reform i Skolevæsenet forestaaer, bør man ikke fremme slige enkelte Forandringer i den bestaaende Lovgivning om Skolevæsenet; deri maa jeg ganske samstemme med ham. Jeg maa beklage, at Tiden ikke har tilladt Ministeriet allerede nu at forelægge en Skolelov i denne Session, men der arbejdes i Sagen, og jeg betvivler ikke, at den vil kunne blive fremmet saaledes, at den vil kunne blive forelagt i den næste Session. Jeg troer derfor ogsaa, af Hensyn dertil, at der ikke turde være Anledning for det ærede Thing til at gaae ind paa Forslaget.

Hvad selve Forslaget angaaer, saa forekommer det mig at indeholde flere Mangler; det hedder saaledes „Forpligtelsen til Skolegang bliver herved ophævet,“ men der staaer ikke, hvad Virkning Ophævelsen skal have, om den skal have samme Virkning som Udskrivning af Skolen, eller hvilken; dertil kommer, at 14 Aars Alderen, saa synes det mig, er for tidlig en Alder, til at Barnet selv kan tage nogen Bestemmelse om at udsætte Confirmationen, naar der ikke er Forældre eller Andre, som kunne vejlede det. Jeg maatte ialtsald ønske, at der istedetfor 14 Aars Alderen sættes 16 Aars Alderen, som er i Analogie med, hvad der ved Placaten af 27de December 1842 § 3 er bestemt om Skolevæsenet. Dertil kommer, at Forslagets Bestemmelse ogsaa omfatter alle Religioner, ogsaa den mosaiske Troes Befjendere, og i den Henseende troer jeg heller ikke, at Forslaget er hensigtsmæssigt, da man herved vilde gribe ind i Bestemmelser, der gjælde for en anden Religionsbefjendelse end Folkekirken.

Jeg maa saaledes fraraade Thinget at vedtage den omhandlede Lov.